

Premieră absolută la Teatrul muncitoresc „Marcel Anghelescu“

La începutul anului 1982, am fost invitați la o premieră absolută la Teatrul muncitoresc „Marcel Anghelescu” al Combinatului „Casel Scintei”, patronat de Teatrul Național din București. Victor Moldovan — actor, regizor și îndrumător, de o energie inepuizabilă, atunci când e vorba de mișcarea artistică a amatorilor (lucrează de aproape un deceniu cu actorii amatori tipografi), a pornit la o întreprindere curajoasă, punind în scenă piesa unui debutant în dramaturgie — Aristide Butunoiu.

Eforturile regizorului profesionist și ale tinerilor actori amatori au fost deosebite, dar, spre satisfacția tuturor, încununata de succes. **O aventură pe buzunarul vieții** reprezintă un debut promițător. Comedia este inspirată din fapte reale, care se mai petrec — din păcate — în zilele noastre. O mamă dintr-un oraș de provincie, mahalagioaică dornică de parvenire, vrea cu orice preț să-și mărite tinăra și frumoasa fată cu un „fabricant” italian. Această coană Chiriță a zilelor noastre nu-și mai încipe în piele de bucurie la gândul că se va duce în străinătăți, și va face să crape de ne-caz mahalaua Botșenilor. Dar, după vizita la pricopsitul ginere, se trezește la realitate și se întoarce acasă pleostită: „fabrica” era un amărât de atelier de făcut dopuri, în care „patronul” munea cot la cot cu încă doi înși, și o pusese serios la muncă și pe tinăra lui soție. „Coana” își ia fata și se întoarce acasă, dar nu renunță la visul ei, ci pornește în căutarea altui sot, din altă țară. La un moment dat, fata se răzvrătește împotriva planurilor maică-si; ce va face, însă, nu prea reiese cu claritate din piesă. Autorul acestei savuroase farse nu și-a dus ideea până la capăt.

Cu o grijă deosebită față de text, Victor Moldovan a lucrat cu migală fiecare scenă, fiecare situație, realizând un spectacol plin de vervă, care, cu siguranță, va avea succes. El și-a ales distribuția potrivit unui principiu adecvat în munca cu amatorii: fiecare să joace acel rol care i se potrivește tipologic. Astfel, tinăra legătoare de cărți Doina Badiu a realizat cu multă autenticitate un tip comic, în rolul soacrei.

De fapt, toată echipa a fost la înălțime: și tehnicianul Alexandru Ștefănescu, în rolul bunicului, și montatoarea de

**Tehnicianul Alexandru Ștefănescu,
în rolul Bunicului...**

...și legătorea de cărți Doina Badiu, în rolul Soacrei

la ofset, Olivia Buga, și statisticiana Elena Hutart, în rolurile surselor Titinei Turtoi, și legătorea de cărți Antina Mateescu, în rolul fetei de măritat, precum și legătorea de cărți Anca Jalea, în rolul studentei.

Pe bună dreptate, la sfârșitul spectacolului, Radu Beligan, adresându-se acestor entuziaști actori amatori, spunea: „Ați jucat cu atâta adevăr și atâta vervă, încît nu am avut nici o clipă sentimentul că sînt la un spectacol de amatori. Vă felicit din toată inima”.

Să nu-i uităm nici pe ceilalți care au contribuit, cu aceeași pasiune, la realizarea spectacolului, fie că sînt profesioniști sau amatori: Diana Ioan — decoruri și costume, Jean Adamski — ilustrația muzicală, Gaby Crețu — sonorizare, Vasile Pană — regia tehnică. La un spectacol al amatorilor, fiecare face de toate, iar meritul este, deopotrivă, al tuturor.

Stan VLAD

